

Věc C-669/20**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

8. prosince 2020

Předkládající soud:

Varchoven administrativen sad (Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

10. listopadu 2020

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku:

Veridos GmbH

Odpůrci v řízení o opravném prostředku:

ministr vnitra Bulharské republiky

Mühlbauer ID Services GmbH – S&T

Předmět původního řízení

Kasační opravný prostředek podaný proti rozhodnutí o pořadí uchazečů v zadávacím řízení a udělení veřejné zakázky na návrh, vytvoření a správu systému vydávání bulharských osobních dokladů.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad článku 56 směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2014/24/EU [ze dne 26. února 2014] o zadávání veřejných zakázek [a zrušení směrnice 2004/18/ES] (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65, dále jen „směrnice 2014/24“) ve spojení s jejím článkem 69, jakož i článku 38 směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2009/81/ES [ze dne 13. července 2009] o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek [na stavební práce, dodávky a služby zadavateli] v oblasti obrany a bezpečnosti [a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES] (Úř. věst. 2009, L 216, s. 76, dále jen „směrnice 2009/81“) ve spojení s jejím článkem 49, jakož i článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen

„Listina“) s ohledem na rozsah soudního přezkumu, zda se v případě nabídky podané v rámci postupu při zadávání veřejné zakázky jedná o mimořádně nízkou nabídku.

Předběžné otázky

Předkládající soud předkládá k rozhodnutí o předběžné otázce následující otázky:

„1. Musí být článek 56 směrnice [2014/24] ve spojení s jejím článkem 69, resp. článek 38 směrnice [2009/81] ve spojení s jejím článkem 49 vykládány v tom smyslu, že při objektivní nemožnosti použít kritérium, stanovené vnitrostátním zákonem, pro hodnocení mimořádně nízké nabídky a neexistenci jiného kritéria vybraného a předem oznámeného veřejným zadavatelem, není veřejný zadavatel povinen zkoumat, zda se jedná o mimořádně nízkou nabídku?

2. Musí být článek 56 směrnice [2014/24] ve spojení s jejím článkem 69, resp. článek 38 směrnice [2009/81] ve spojení s jejím článkem 49 vykládány v tom smyslu, že veřejný zadavatel je povinen zkoumat, zda se jedná o mimořádně nízké nabídky pouze v případě existence podezření ve vztahu k jakékoliv nabídce, nebo se naopak veřejný zadavatel musí vždy přesvědčit o serióznosti podaných nabídek a uvést v tomto ohledu příslušné odůvodnění?

3. Platí takový požadavek pro veřejného zadavatele v případě, že byly v rámci zadávacího řízení podány pouze dvě nabídky?

4. Musí být článek 47 [Listiny] vykládán v tom smyslu, že posouzení veřejného zadavatele, zda neexistuje žádné podezření o existenci mimořádně nízké nabídky, resp. jeho přesvědčení, že úspěšný uchazeč zařazený v pořadí na první místo předložil seriózní nabídku, podléhá soudnímu přezkumu?

5. V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: musí být článek 47 [Listiny] vykládán v tom smyslu, že veřejný zadavatel v zadávacím řízení, který nezkoumal neexistenci mimořádně nízké nabídky, je povinen vysvětlit a odůvodnit, proč v souvislosti s existencí mimořádně nízké nabídky, tj. ve vztahu k serióznosti nabídky zařazené v pořadí na první místo, neexistuje žádné podezření?“

Právní předpisy a judikatura Evropské unie

Předkládající soud uvádí následující právní předpisy: ve formě výňatků body 90 a 92 odůvodnění, jakož i čl. 56 odst. 1 a čl. 69 odst. 1 směrnice 2014/24;

ve formě výňatků bod 15 odůvodnění, bod 64 odůvodnění, čl. 38 odst. 1 a čl. 49 odst. 1 první větu směrnice 2009/81.

Předkládající soud se opírá o:

- rozsudek ze dne 29. března 2012, SAG ELV Slovensko a.s., C-599/10, EU:C:2012:191, body 27-34;
- rozsudek ze dne 4. července 2017, European Dynamics Luxembourg SA, T-392/15, EU:T:2017:462, body 72 až 75, 80, 81, 83 až 85 a 87 až 90;
- rozsudek ze dne 28. ledna 2016, Agriconsulting Europe SA, T-570/13, EU:T:2016:40 (potvrzen rozsudkem ze dne 19. října 2017, Agriconsulting Europe SA, C-198/16 P, EU:C:2017:784, body 55 a 71);
- rozsudek ze dne 18. prosince 2014, Data Medical Service, C-568/13, EU:C:2014:2466, body 47 až 50;
- rozsudek ze dne 4. května 2017, Esaprojekt sp. z o.o., C-387/14, EU:C:2017:338, bod 36;
- rozsudek ze dne 4. června 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, bod 53 a
- rozsudek ze dne 20. září 2011, Evropaiki Dynamiki, T-461/08, ECLI:EU:C:2011:494, bod 100.

Předkládající soud cituje ve formě výňatků stranu 10 [13] sdělení Komise nazvaného „Pokyny k účasti uchazečů a zboží ze třetích zemí na trhu EU s veřejnými zakázkami (Úř. věst. 2009, C 271, s. 43),) věnované mimořádně nízkým nabídkám.

Vnitrostátní právní předpisy

Zakon za obštestvenite porački (zákon o veřejných zakázkách)

„Článek 72

Mimořádně výhodné nabídky

„Článek 72. (1) V případě, že hodnocená nabídka účastníka zadávacího řízení je ve vztahu k ceně nebo nákladům, co se týče stejného kritéria pro hodnocení, o více než 20 % výhodnější než průměrná hodnota nabídek ostatních účastníků, vyžádá si veřejný zadavatel podrobné písemné odůvodnění způsobu, jakým byla nabídka vyhotovena, které je nutné předložit do 5 dnů od obdržení výzvy.“

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Rozhodnutím č. 5785mnp-58/15.08.2019 zahájil náměstek ministra vnitra Bulharské republiky „omezené“ řízení na zadání veřejné zakázky, jejímž předmětem byl „návrh, vytvoření a správa systému vydávání bulharských osobních dokladů, generace 2019“. Oznámení o zakázce č. 158–363493 bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie (2018/S).

- 2 Nařízením č. 5785МПЗ-106/16.10.2018 byl ustaven pomocný výbor za účelem předběžného výběru uchazečů, zkoumání, hodnocení a sestavení pořadí nabídek.
- 3 Rozhodnutím č. 5785Мпп-40/03.07.2019 byli po tomto předběžném výběru zveřejněni zájemci, kteří byli vyzváni k podání nabídek, a sice společnost Veridos GmbH a konsorcium Mühlbauer ID Services GmbH – S&T.
- 4 Po provedení hodnocení podaných nabídek byla rozhodnutí náměstka ministra vnitra Bulharské republiky č. 5785-мпп-35/29.04.2020 udělena veřejná zakázka konsorciu Mühlbauer ID Services GmbH – S&T, na druhé místo v pořadí byla zařazena společnost Veridos GmbH.
- 5 Společnost Veridos GmbH podala proti rozhodnutí náměstka ministra vnitra Bulharské republiky č. 5785-мпп-35/29.04.2020 stížnost ke Komisia za zaštita na konkurenciata (komise pro hospodářskou soutěž), na základě níž bylo zahájeno řízení s č. j. K3K-308/2020.
- 6 Rozhodnutím č. 510 ze dne 25. června 2020 Komise pro hospodářskou soutěž nevyhověla stížnosti společnosti Veridos GmbH č. j. K3K-308/2020.
- 7 Dne 13. července 2020 podala společnost Veridos GmbH proti uvedenému rozhodnutí Komise pro hospodářskou soutěž kasační opravný prostředek, na základě něhož byl u Varchoven administrativen sad v souladu s požadavky na ochranu utajovaných informací zahájeno řízení.

Stručný popis důvodů podání žádosti

- 8 Konkrétní nezbytnost podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá v rámci posouzení, zda je veřejný zadavatel s ohledem na základní zásady unijního práva (transparentnosti, zákazu diskriminace a rovného zacházení) povinen provést posouzení týkající se existence mimořádně nízké nabídky s cílem zajistit objektivní srovnání nabídek a v kontextu skutečné hospodářské soutěže určit, která nabídka je hospodářsky nejvýhodnější, aniž by byla mimořádně nízká a narušovala tak hospodářskou soutěž.
- 9 Předkládající soud při vymezení právního rámce použitelného na právní spor přihlíží ke skutečnosti, že zakázka obsahuje prvky, které spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/21; veřejný zadavatel však rozhodl vyhlásit jedinou zakázku podle směrnice 2009/81. Stejný obsah a obdobná funkce příslušných ustanovení obou směrnic vyžadují podle názoru předkládajícího soudu obdobný výklad.
- 10 Právní spor je omezen na pravomoc vnitrostátního zákonodárce upravit kritérium pro hodnocení mimořádně nízké nabídky, které vykonal přijetím čl. 72 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. V uvedeném ustanovení je stanoveno kritérium pro hodnocení mimořádně nízké nabídky, a sice požadavek, aby byla „na základě stejného kritéria hodnocení o 20 % výhodnější než průměrná hodnota

nabídek ostatních uchazečů“. Zákonodárce tímto způsobem výslovně vyžaduje předložení minimálně tří nabídek, přičemž hodnocení nabídky se provádí na základě průměrné hodnoty ostatních dvou nabídek.

- 11 Právě v tomto kontextu je třeba spařovat také rozhodnutí Komise pro hospodářskou soutěž, vydané v tomto právním sporu v první instanci, podle něhož se ustanovení čl. 72 odst. 1 vnitrostátního zákona o veřejných zakázkách nepoužije, neboť v projednávané věci byly podány pouze dvě nabídky a zákonodárcem stanovenou průměrnou hodnotu pro zkoumání existence mimořádně nízké nabídky nelze vypočítat.
- 12 Veřejný zadavatel v původním řízení - ministerstvo vnitra - nevypracoval a předem nezveřejnil žádný algoritmus pro posouzení a provedení přezkumu existence mimořádně nízké nabídky, takže tento algoritmus musí posoudit Varchoven administrativně ve světle unijního práva, má-li se oprávněně vycházet z toho, že články 56 a 59 směrnice 2014/14, resp. články 38 a 49 směrnice 2009/81 obsahují dostatečně jasnou a bezpodmínečnou normu jednání, a sice povinnost provést hodnocení.
- 13 V tomto smyslu a ve světle konkrétních skutkových okolností sporu je tedy posouzení od začátku nemožné a výše uvedená pravidla unijního práva se nepoužijí.
- 14 Předkládajícímu soudu známá judikatura Soudního dvora a Tribunálu Evropské unie, včetně postupů napadení aktů unijních orgánů jakožto veřejných zadavatelů, je uvedena ve výše uvedeném přehledu rozsudků. Předkládající soud poukazuje zejména na následující situace, které tvoří základ následujících rozsudků:
- 15 Rozsudek ze dne 29. března 2012, SAG ELV Slovensko a.s., C-599/10:
 - unijní zákonodárce měl v úmyslu od veřejného zadavatele požadovat, aby ověřil základní prvky nabídek, které jsou mimořádně nízké, přičemž mu za tímto účelem uložil povinnost požádat zájemce, aby poskytli nezbytná odůvodnění k prokázání toho, že jsou tyto nabídky seriózní (bod 28);
 - čl. 55 odst. 1 směrnice 2004/18 předpokládá, že veřejný zadavatel musí jasně formulovat žádost zaslou dotyčným zájemcům, aby jim umožnil plně a užitečně odůvodnit serióznost jejich nabídek (bod 31);
 - článek 55 směrnice 2004/18 rozhodně nebrání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jež stanoví, že pokud zájemce navrhne mimořádně nízkou cenu, požádá jej veřejný zadavatel písemně o objasnění; naopak ukládá povinnost, aby vnitrostátní právní předpisy týkající se veřejných zakázek obsahovaly takové ustanovení (bod 33).
- 16 Rozsudek ze dne 4. července 2017, European Dynamics Luxembourg SA, T-392/15:

- Otázka, zda povinnost odůvodnění byla splněna, musí být v zásadě posouzena podle informací, které měly žalobkyně k dispozici nejpozději v okamžiku podání žaloby. Odůvodnění totiž nelze uvést poprvé a *a posteriori* až před unijním soudem. Pouze výjimečné okolnosti mohou odůvodnit zohlednění soudem skutečností předložených v průběhu řízení (bod 74).
 - Otázka, zda je nabídka neobvykle [mimořádně] nízká, musí být posouzena s ohledem na složení nabídky a předmětné plnění (bod 83).
 - Povinnost zadavatele prověřit vážnost nabídky vyplývá z předběžných pochybností o její důvěryhodnosti s tím, že hlavním předmětem tohoto ustanovení je mimo jiné umožnit, aby uchazeč nebyl vyloučen z řízení, aniž měl možnost zdůvodnit obsah své nabídky, která se zdá být neobvykle [mimořádně] nízká. Pouze pokud existují takové pochyby, hodnotící výbor musí požadovat bližší informace týkající se složení nabídky a případně ji odmítnout. Naproti tomu v případě, kdy se jeví, že nabídka není neobvykle [mimořádně] nízká podle čl. 158 odst. 4 prováděcího nařízení, uvedený článek se nepoužije (bod 85);
 - Zadavatel musí nejprve pouze určit, zda předložené nabídky obsahují indicii, která by mohla vzbudit podezření, že by mohly být neobvykle [mimořádně] nízké. Tak je tomu zejména v případě, pokud nabídnutá cena v předložené nabídce je podstatně nižší než cena ostatních předložených nabídek nebo než obvyklá tržní cena. Pokud předložené nabídky neobsahují takovou indicii a nezdají se být neobvykle [mimořádně] nízké, zadavatel může pokračovat v posouzení této nabídky a v zadávacím řízení (bod 88).
 - Naproti tomu, pokud existují indicie, které mohou vzbudit podezření, že by nabídka mohla být neobvykle [mimořádně] nízká, zadavatel musí provést v druhé fázi posouzení složení nabídky, aby se ujistil, že tato nabídka není neobvykle [mimořádně] nízká. Když zadavatel provede toto posouzení, musí umožnit uchazeči uvedené nabídky, aby vysvětlil, z jakých důvodů se posledně uvedený domnívá, že jeho nabídka není neobvykle [mimořádně] nízká (bod 89).
- 17 Rozsudek ze dne 28. ledna 2016, Agriconsulting Europe SA, T-570/13:
- zadavatel může v rámci svého přezkumu neobvykle [mimořádně] nízkého charakteru nabídky zohlednit všechny relevantní skutečnosti s ohledem na dané plnění (bod 55),
 - existence skutečné kontradiktorní diskuze, k níž dojde v příhodném okamžiku v rámci zkoumání nabídek, mezi veřejným zadavatelem a uchazečem, aby posledně uvedený mohl prokázat, že je jeho nabídka seriózní, tedy představuje základní požadavek v oblasti zadávání veřejných zakázek (bod 71).
- 18 Rozsudek ze dne 18. prosince 2014, Data Medical Service, C-568/13:

- Přísluší tak členským státům, a zejména veřejným zadavatelům, aby určili způsob výpočtu dolní hranice anomálie, která představuje „mimořádně nízkou nabídku“ ve smyslu tohoto článku (bod 49),
 - mimořádně nízká nabídka musí být posuzována „v poměru k službám, jež se mají poskytovat“. Veřejný zadavatel tak může zohlednit všechny relevantní skutečnosti s ohledem na dotčené služby (bod 50).
- 19 Rozsudek ze dne 4. května 2017, Esaprojekt sp. z o.o., C-387/14, EU:C:2017:338:
- nabídky podléhají stejným podmínkám pro všechny uchazeče; všechny podmínky a způsoby postupu vedoucího k zadání zakázky budou formulovány jasně, přesně a jednoznačně v oznámení o zakázce nebo v zadávací dokumentaci tak, aby všichni uchazeči mohli pochopit jejich přesný rozsah a vykládat je stejným způsobem a veřejný zadavatel byl schopen skutečně ověřit, zda nabídky uchazečů splňují kritéria, kterými se řídí dotčená zakázka (bod 36).
- 20 Předkládající soud uvádí, že Komise v pokynech pro účast uchazečů a výrobků pocházejících ze třetích států na unijním trhu pro veřejné zakázky uvedla, že členské státy mohou svobodně přijmout vnitrostátní pravidla nebo metody identifikace nabídek v oblasti zadávání veřejných zakázek, u nichž existuje podezření, že jsou mimořádně nízké, pokud jsou tato pravidla objektivní a nediskriminační. Veřejní zadavatelé mohou také sami zavést transparentní a nediskriminační metody, nejsou-li metody stanovené ve vnitrostátním právu. Komise rovněž poukázala na to, že nabídky mohou být mimořádně nízké v poměru k relevantním parametrům a kritériím pro zadání zakázky. Tak tomu může být například tehdy, když vztah mezi navrhovanou kvalitou a navrhovanou cenou vyvolává pochybnosti. Z uvedeného sdělení vyplývá, že veřejný zadavatel má právní povinnost požadovat vysvětlení navržené ceny.
- 21 Směr, jakým se ubírají úvahy předkládajícího soudu, pokud jde o řešení sporu, a možné odpovědi na položené předběžné otázky jsou uvedeny níže.
- 22 Podle zásady stanovené bulharským Administrativno-procesualen kodeks (správní řád) představuje nedostatek odůvodnění týkající se rozhodující činnosti správního orgánu vadu řízení správního aktu, která brání možnosti hájit práva a zájmy dotčených osob a účinnému soudnímu přezkumu. Obdobně v kontextu činnosti unijních orgánů Soudní dvůr a Tribunál zdůraznily existenci srovnatelných situací (rozsudky ze dne 4. června 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, bod 53, a ze dne 20. září 2011, Evropaiki Dynamiki, T-461/08, EU:T:2011:494, bod 100).
- 23 Ve světle skutkových okolností projednávané věci je nutno konstatovat, že vnitrostátní zadavatel nemá k dispozici jiné kritérium pro posouzení než kritérium stanovené v článku 72 vnitrostátního zákona o zadávání veřejných zakázek.
- 24 Pojem „průměrná hodnota“ ve smyslu čl. 72 odst. 1 vnitrostátního zákona o zadávání veřejných zakázek je pojmem, který unijní právo nepoužívá jako

kritérium. Byl zaveden vnitrostátním zákonodárcem autonomním způsobem a má jako dílčí kritérium objasnit pojem unijního práva „mimořádně nízká nabídka“. Vnitrostátní zákonodárce tímto způsobem zavedl zejména implicitní požadavek existence tří nabídek.

- 25 Článek 56 směrnice 2014/24, resp. článek 38 směrnice 2009/81 představují právní zásadu, která vyžaduje bližší upřesnění, jakým způsobem je vyjádřena a jaké podmínky musí být splněny, aby bylo možné se od ní přípustným způsobem odchýlit nebo ji neuplatnit.
- 26 Článek 69 směrnice 2014/24 používá pojem „mimořádně nízké nabídky“, znění článku 49 směrnice 2009/81 uvádí „mimořádně nízké nabídky“, což implikuje diskreční pravomoc při výběru posuzovacích kritérií buď na úrovni zákonodárné, nebo dotčeným zadavatelem, pokud je kritérium objektivní a je předem oznámeno. Vnitrostátní zákon o veřejných zakázkách zakládá rozhodnutí vydané v rámci přesně stanovené pravomoci, když spojuje pojem „mimořádně výhodná nabídka“ s kritériem „průměrné hodnoty nabídek“, a tedy implicitně také s požadavkem tří nabídek, přičemž tak vyvstává otázka, zda omezuje nebo značně omezuje možnost splnit podmínky a cíle směrnice.
- 27 Zároveň, i když článek 56 směrnice 2014/24 nebo článek 38 směrnice 2009/81 mají povahu právní zásady, ze znění článku 69 směrnice 2014/24, resp. článku 49 směrnice 2009/81 vyplývá, že posouzení existence mimořádně nízké nabídky se stává povinné, pokud se nabídky zdají být mimořádně nízké, resp. vyvolávají dojem, že by mohly být mimořádně nízké. Takto formulované znění vyžaduje výklad otázky, zda je toto posouzení subjektivní, nebo zda má vždy objektivní povahu a musí být jako zásada odůvodněno v rozhodnutí veřejného zadavatele o zařazení účastníků do pořadí.
- 28 Dále je třeba prostřednictvím výkladu objasnit, zda se uvedený požadavek uplatní pouze tehdy, pokud veřejný zadavatel zamýšlí odmítnout mimořádně nízkou nabídku, nebo provést posouzení existence mimořádně nízké nabídky, je relevantní pro legitimní průběh řízení a je jako takový stále platný. A tím spíše ve světle projednávaného případu, kdy byly podány pouze dvě nabídky a hlavní námitkou uchazeče zařazeného na druhé místo v pořadí je existence mimořádně nízké nabídky úspěšného uchazeče.
- 29 Podpůrně, pokud veřejný zadavatel nezkoumal existenci mimořádně nízké nabídky, což předpokládá domněnku o neexistenci žádného podezření, musí veřejný zadavatel ve svém rozhodnutí o zařazení zájemců do pořadí odůvodnit, proč ohledně nabídky zařazené na první místo neexistuje podezření o existenci mimořádně nízké nabídky? Tj. proč považuje podané nabídky podle článku 69 směrnice 2014/24, resp. článku 49 směrnice 2009/81 za seriózní, takže domněnku o neexistenci podezření lze soudně přezkoumat?
- 30 Existence kritéria, které je upraveno zákonem, ale v praxi je nepoužitelné a neexistence jiného předem oznámeného kritéria pro identifikaci mimořádně

nízkých nabídek vyvolává otázku, zda byl veřejný zadavatel zproštěn povinnosti provést posouzení existence mimořádně nízké nabídky, zatímco Soudní dvůr ve své judikatuře výslovně rozhodl, že je na veřejném zadavateli, aby se přesvědčil, že podané nabídky jsou seriózní.

- 31 Proto je veřejný zadavatel vždy povinen uvést odůvodnění ve vztahu k existenci mimořádně nízké nabídky, nebo může hájit své rozhodnutí o zařazení zájemců do pořadí také teprve v rámci řízení, v němž je u soudu napadeno jeho rozhodnutí, předložením věcných argumentů, které posoudí soud? Uvedenou otázku je třeba analyzovat z pohledu judikatury unijního soudu, v níž byl opakovaně zastáván názor, že odůvodnění lze v rámci řízení, ve kterém je napaden právní akt, uvést pouze ve výjimečných případech.
- 32 Chybějící definice pojmu „mimořádně nízká nabídka“ ve směrnici ve spojení s normativně používaným pojmem „zdat se/vyvolávat dojem“, který se vztahuje na nabídky účastníků, vytváří tedy předpoklad rozdílného zacházení s hospodářskými subjekty ze strany jednotlivých veřejných zadavatelů v rámci Evropské unie.
- 33 Vzhledem k tomu, že existence „pochybností“ představuje vnitřní subjektivní prvek, který je součástí hospodářské a analytické činnosti veřejného zadavatele nebo pomocného orgánu pro zadávací řízení, klade si předkládající soud otázku, zda je třeba, aby neexistence pochybností o serióznosti nabídky byla veřejným zadavatelem řádně odůvodněna, aby tak mohla být předmětem soudního přezkumu.
- 34 Jak vyplývá z jejich znění, článek 69 směrnice 2014/24, resp. článek 49 směrnice 2009/81 jsou určeny veřejnému zadavateli a za určitých okolností mu ukládají konkrétní povinnosti. Naproti tomu se však v případě článku 56 směrnice 2014/24, resp. článku 38 směrnice 2009/81 jedná o ustanovení s ochranným účelem, jehož cílem je zajištění zákonnosti postupu při zadávání veřejné zakázky. V zásadě a v první řadě hraje totiž veřejný zadavatel roli garanta zákonnosti ve smyslu směrnice.
- 35 Požadavek účinného soudního přezkumu předpokládá, že účastníci řízení mohou řádně napadnout a soud může posoudit a zkoumat všechny relevantní aspekty řízení.
- 36 *A contrario* je třeba mít za to, že neexistence pochybností o serióznosti určité nabídky představuje nevyvratitelnou domněnku implicitně zahrnutou v rozhodnutí veřejného zadavatele ve prospěch úspěšného uchazeče, aniž by bylo nezbytné odůvodnit akt v tomto smyslu a aniž by toto odůvodnění bylo vyvráceno při následném soudním přezkumu. Takový závěr však přesvědčivě nevyplývá ani z ustanovení směrnice ani z judikatury Soudního dvora.
- 37 Odpovědi na shora shrnuté otázky jednoznačně nevyplývají z použitelného právního základu unijního práva. Vzhledem k neexistenci judikatury Soudního

dvora Evropské unie v podobném případě předkládající soud předkládá Soudnímu dvoru výše uvedené otázky k rozhodnutí o předběžné otázce.

PRACOVNÍ DOKUMENT